

Til Folketingets Socialudvalg

18. april 2014

Manglende rettidig omhu – ”forskudt” sagsbehandling – fejlkonklusioner – afgørelse truffet på forkert grundlag

En enlig barnløs kvinde i slutningen af trediveerne får fertilitetsbehandling, som resulterer i trillingegraviditet.

Dette konstateres i 8. graviditetsuge og i 20. graviditetsuge retter kvinden henvendelse til sin kommune får at få bevilget midlertidig praktisk hjælp i hjemmet, når børnene kommer til verden. Hun får afslag på sin anmodning.

Fire uger efter fødslen, mens mor og trillinger stadig er på neonatal-afdeling, anmoder moderen på ny kommunen om midlertidig praktisk hjælp og får igen afslag.

Efter udskrivelse fra sygehuset flytter moderen ind hos en ven for bare at få en eller anden form for praktisk aflastning med de små, men det fungerer ikke, så mor og børn flytter hjem igen efter syv måneder (marts 2013). I løbet af denne periode får hun (i vennens hjemkommune) tildelt en hjemmevejleder elleve gange over to måneder; samme hjemmevejleder kommer efterfølgende på besøg to gange i løbet af en måned efter familiens tilbagevenden til moderens hjemkommune.

I forbindelse med halvårs undersøgelse af børnene på sygehus undrer lægen sig over, at kommunen stadig ikke har tilbudt og ydet praktisk hjælp til moderen, da pågældende konstaterer børnene er bagud i motorisk udvikling. Lægen skriver til kommunen om dette.

Da trillingerne er 10 måneder, reagerer kommunen omsider, men det er i form af tre besøg i hjemmet af deres familiekonsulenter m.v., som blot giver gode råd og foretager vurderinger.

Efter deres råd lader moderen sig selv og børnene indlægge til observation på sygehus. Lægen anbefaler en parallel anbringelse, da moderen drager fint omsorg for børnene; familien bør forblive sammen, så der kan findes en helhedsorienteret løsning.

I august bliver mor og børn anbragt i aflastning i 5 uger på observationshjem, hvor moderen kan koncentrere sig om sine børn, mens andre varetager alt det praktiske. De første 3 uger er børnene syge, men de sidste 2 uger er mor og børn faldet til i de nye rammer.

Inden opholdet er slut, laver kommunen en handleplan for, hvordan hjælpen skal være i hjemmet. Denne handleplan kommer aldrig rigtig i gang; hverken hjemmevejledning eller iværksættelse af et forløb hos en aflastningsfamilie og den praktiske pædagogiske hjælp er kun i gennemsnit 10 timer om ugen; det sidste løber over 6 uger i alt.

Midt i oktober har moderen en samtale med endnu en læge på børneambulatorium ; vedkommende er rystet over, at kommunen stadig ikke har hjulpet og sender derfor en underretning til Ankestyrelsen, hvori han anklager kommunen for massiv omsorgssvigt.

I midten af oktober indlægges mor med sine børn på sygehus grundet mistanke om meningitis, som ikke konstateres. I denne forbindelse kontakter kommunen sygehuset for informationer og får oplyst, at det ene barn en enkelt gang er konstateret at ligge med en våd ble, hvilket skyldtes, at han ligger med væskedrop, da han får penicillin.

I slutningen af oktober tvangsfjernes alle tre børn akut på en formandsbeslutning og anbringes sammen uden mor på et observationshjem.

Efter fem uger underkendes tvangsfjernelsen i Børn og Ungeudvalg, da der ikke er gjort nok for at hjælpe familien. Moderen får derfor lov at flytte ind på observationshjemmet i december; allerede i november er der påbegyndt en psykologisk undersøgelse af børnene.

De små er på dette tidspunkt naturligvis voldsomt påvirket af at have været anbragt et fremmed sted i flere måneder og med mange forskellige ukendte voksne/børn og uden deres primære omsorgsperson (mor); denne påvirkning konstateres i den psykologiske undersøgelse, men de nævnte omstændigheder lægges ikke til grund. Ydermere har psykologen ikke taget højde for, at børnene er trillinger og derfor har særlige interne relationer.

Da mor og børn har været på observationshjemmet i 3,5 måneder er alle kommet i en rigtig god trivsel, tilknytning og kontakt har aldrig været bedre, og børnene er i god stabil udvikling, men sagen skal nu på ny behandles i kommunens Børn og Ungeudvalg på baggrund af den psykologiske undersøgelse. Der indstilles til tvangsfjernelse hvor trillingerne skal deles ud i hver deres familie, som effektueres få timer efter. Tre dage senere bliver børnene flyttet fra observationshjemmet og anbragt i hver sin plejefamilie. Den positive udvikling som trillingerne på dette tidspunkt er inde i efter at have været sammen med deres mor i 3,5 måneder, bliver tillagt de tre nye plejefamilier trods få dages ophold hos disse.

Den psykologiske rapport – som er grundlag for tvangsfjernelserne – er overvejende udført på et tidspunkt, hvor børnene har det allerværst, efter at have været anbragt i 5 uger på et fremmed sted med mange forskellige ukendte voksne og børn og uden deres primære omsorgsperson (mor).

Denne væsentlige omstændighed konkluderes ikke som værende af betydning i den psykologiske undersøgelse.

Ligeledes i forbindelse med psykologens vurdering af moderen tages det ikke i betragtning, at moderen er i en belastende situation, idet hun er overvåget og bliver vurderet som mor stort set i døgn drift.

Ligeledes ser psykologen bort fra det faktum, at de omhandlede børn er trillinger og – derfor; hvilket er ganske normalt – er motorisk bagud i udvikling.

Ligeledes er der ikke kigget på børnenes indbyrdes følelsesmæssige samspil og interaktion, men udelukkende foretaget en vurdering af mor/børn meget tidligt i forløbet.

Alle negative observationer i psykologens rapport konkluderes udelukkende at hidrøre fra moderens påståede manglende evne som forælder.

Folketingets Socialudvalg bedes tage stilling til følgende:

- I den udarbejdede psykologiske rapport tages ingen væsentlige ydre omstændigheder i betragtning
- Da sagen for anden gang forelægges Børn og Ungeudvalget tages ikke højde for det faktum, at mor og børn på tidspunktet for afgørelsen er mest velbefindende og i bedste trivsel nogensinde
- Afgørelsen om tvangsfjernelserne i Børn og Ungeudvalg baserer sig udelukkende på en psykologisk undersøgelse udført på et tidspunkt, hvor børnene er voldsomt påvirkede efter – på kommunens foranledning - at have været på et fremmed sted uden deres mor i 5 uger; en væsentlig omstændighed, som dog ikke indgår som et element i rapporten
- Jf. Lov om social service § 68b stk 3 skal anbragte børn i en søskendeflok så vidt muligt anbringes samme sted. Flerlinger har et helt særligt bånd til hinanden; på trods af dette er trillingerne i den omtalte sag blev anbragt hos tre forskellige plejefamilier.

Med venlig hilsen

Heidi Rasmussen

Frankerupvej 35

4400 Kalundborg

heidiramussen@hotmail.com

Til orientering: Det oplyses fra blandt andet Trillingforeningen i Danmark, at det tidsmæssige pasningsbehov i forbindelse med trillingers første leveår anslås at være ca. 192 timer/uge.